

Carl Michael Bellman, Salme nr. 1

Dansk tekst Palle Thilo

Musik Henrik Bøggild

2019

Sopran

Alt

Tenor

Bas

En mand der al - drig kun - ne ska - de Sam - vit - tig - he - dens fa - ste

En mand der al - drig kun - ne ska - de Sam - vit - tig - he - dens fa - ste

En mand der al - drig kun - ne ska - de Sam - vit - tig - he - dens fa - ste

En mand der al - drig kun - ne ska - de Sam - vit - tig - he - dens fa - ste

4

slot, Som lær - te vel og gjor - de godt, Ja, tu - sind - vis af sjæ - le

slot, Som lær - te vel og gjor - de godt, Ja, tu - sind - vis af sjæ - le

slot, Som lær - te vel og gjor - de godt, Ja, tu - sind - vis af sjæ - le

slot, Som lær - te vel og gjor - de godt, Ja, tu - sind - vis af sjæ - le

8

gla - de, Var gav - mild, tål - som, from og god, Bli'r just for - di han lo - ven

gla - de, Var gav - mild, tål - som, from og god, Bli'r just for - di han lo - ven

gla - de, Var gav - mild, tål - som, from og god, Bli'r just for - di han lo - ven

gla - de, Var gav - mild, tål - som, from og god, Bli'r just for - di han lo - ven

ly - der For - rådt, for-hå-net, kaldt for-bry-der, Og dømt at mi-ste liv og blod.

ly - der For - rådt, for-hå-net, kaldt for-bry-der, Og dømt at mi-ste liv og blod.

ly - der For - rådt, for-hå-net, kaldt for-bry-der, Og dømt at mi-ste liv og blod.

ly - der For - rådt, for-hå-net, kaldt for-bry-der, Og dømt at mi-ste liv og blod.

2) Det uhørt er! Men hør end mere
Om denne underfulde mand.
Han havde trone, folk og land
I trende riger at regere, I
Men selv han uden husly var.
Skønt jordisk gods han måtte savne,
Så kunne han alverden favne,
Og tusinder han hjulpet har.

3) End større under: han har gået
Som hyrde, læge, konge, præst,
Og sidder nu som æresgæst
I hvert et hjerte han har nået.
Og engle, folk, ja, selve Gud
Har jo hans navn for verden hædret!
Han, selv uskyldig, sig fornædret'

4) Med sund forstand, alt godt i sinde,
Sagtmodig som et offerlam
Gik han til slagtebænken frem.
Når har I mødt i jeres minde
En konge og en konges æt
For undersåtters synder bøde?
Ja, tanker svigter, hjerter bløde,
Ak Himmel! Er det støvets ret?

5) End højere vor undren bliver,
Thi denne Herre selv var Gud.
En himmeldrot i Støvets skrud,
Og han som alt jo livet giver,
Sit eget gav for dødens barn.
Se! Kongen selv for slaver lider,
Og køber dem for alle tider
Der sprælled' i hans fjendes garn

6) Kom, se, Messias, størst blandt helte,
Vort matte billed' af din dyd!²
Til Himlens pris og jordens fryd
Mod mørkets hær du spændte bælte,
Det ingen andre vovet har.
Ak! Store Gud! Hvor kærligt under
At ensom i de bitre stunder
Du al vor plage for os bar.

7) At gribes, dømmes og skamferes
På den umen'skeligste vis,
Med piske, torne, spyd og ris
Og som en ussel orm torteres,
Var intet mod din sjælekval
Da du af Gud forladt var blevet,
Mens på din regning op var skrevet
Al verdens skyld i hobetal.

8) Kom, usle støv, at målløs skue,
Din egen skabers søn at se,
I blod, i kamp, i spot og spe,
Men sejrende dog afgrund kue.
Giv ham en grav i jeres bryst,
Forkynd hans lov i glædes-toner,
End er af sjæle millioner
Som ikke kender Israels trøst!